

Arrest

nr. 180 563 van 11 januari 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 8 juni 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 mei 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 oktober 2016 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 18 oktober 2016.

Gelet op de beschikking van 29 november 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 december 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat S. RONSE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan ingewilligd worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot opheffing van de vluchtelingenstatus d.d. 9 mei 2016.

Artikel 55/3 van de vreemdelingenwet, waarvan toepassing wordt gemaakt door het Commissariaat-generaal, luidt als volgt:

“Een vreemdeling houdt op vluchteling te zijn wanneer hij valt onder artikel 1 C van het Verdrag van Genève. Bij toepassing van artikel 1 C (5) en (6) van voormeld verdrag dient te worden nagegaan of de verandering van de omstandigheden een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter heeft om de gegronde vrees van de vluchteling voor vervolging weg te nemen.

Het eerste lid is niet van toepassing op een vluchteling die dwingende redenen, voortvloeiende uit vroegere vervolging, kan aanvoeren om te weigeren de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, of, in het geval van een staatloze, van het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, in te roepen.”

De Raad stelt vast dat de beslissing van de commissaris-generaal tot opheffing van verzoekers vluchtelingenstatus steunt op de gewijzigde situatie in Kosovo.

In het feitenrelaas van de bestreden beslissing staat echter duidelijk en uitdrukkelijk te lezen dat verzoeker “werd erkend als vluchteling op basis van het trauma en de psychische problemen van” zijn “echtgenote”.

Aldus betreft het geen correcte toepassing van artikel 55/3 van de vreemdelingenwet.

Het lijkt er op dat de bestreden beslissing dient te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van voormelde wet.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verwerende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden).

3. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 3 oktober 2016, voert verwerende partij aan dat zij volhardt in de bestreden beslissing en stelt zij dat tijdens de heroverweging van de vluchtelingenstatus blijkt dat de situatie in Kosovo duurzaam is gewijzigd.

Verwerende partij beperkt zich aldus louter tot het volharden in de bestreden beslissing d.d. 9 mei 2016 en het opnieuw verwijzen naar de duurzaam gewijzigde situatie in Kosovo, doch ze brengt niets *in concreto* in tegen, minstens ontkracht, noch weerlegt zij de vaststelling in de beschikking van 3 oktober 2016 dat *in casu* in de bestreden beslissing geen correcte toepassing wordt gemaakt van artikel 55/3 van de vreemdelingenwet.

Voormeld artikel van de vreemdelingewet bepaalt het volgende: *“Een vreemdeling houdt op vluchteling te zijn wanneer hij valt onder artikel 1 C van het Verdrag van Genève. Bij toepassing van artikel 1 C (5) en (6) van voormeld verdrag dient te worden nagegaan of de verandering van de omstandigheden een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter heeft om de gegronde vrees van de vluchteling voor vervolging weg te nemen. (...)”*

Artikel 1C (5) van het Verdrag van Genève bepaalt het volgende:

“C. Dit Verdrag houdt op van toepassing te zijn op elke persoon die valt onder de bepalingen van afdeling

A, indien:

(...) 5. Hij niet langer kan blijven weigeren de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, in te roepen, omdat de omstandigheden in verband waarmede hij was erkend als vluchteling, hebben opgehouden te bestaan. Met dien verstande echter, dat dit lid niet van toepassing is op een vluchteling die onder lid 1 van afdeling A van dit artikel valt, en die dwingende redenen, voortvloeiende uit vroegere vervolging, kan aanvoeren om te weigeren de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, in te roepen; (...)” (eigen onderlijning).

De bestreden beslissing, waarbij met toepassing van artikel 55/3 van de vreemdelingenwet de vluchtelingenstatus van verzoekende partij wordt opgeheven, steunt op de gewijzigde situatie in Kosovo, hetgeen verwerende partij ter terechtzitting nogmaals aangeeft en benadrukt, terwijl in het feitenrelaas van de bestreden beslissing duidelijk en uitdrukkelijk staat te lezen dat verzoekende partij *“werd erkend als vluchteling op basis van het trauma en de psychische problemen van”* haar *“echtgenote”*, geheel andere omstandigheden dus dan en die losstaan van de (gewijzigde) situatie in Kosovo. Nergens uit de bestreden beslissing blijkt echter, en verwerende partij werpt hier ter terechtzitting d.d. 16 december

2016 geen ander licht op, dat de omstandigheden in verband waarmede verzoekende partij werd erkend als vluchteling hebben opgehouden te bestaan.

Aldus betreft de bestreden beslissing, zoals in de beschikking d.d. 3 oktober 2016 werd vastgesteld en geoordeeld, geen correcte toepassing van artikel 55/3 van de vreemdelingenwet.

Verwerende partij brengt geen valabele argumenten bij die deze in voormelde beschikking opgenomen grond ontkrachten of weerleggen.

4. De bestreden beslissing dient derhalve te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 9 mei 2016 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf januari tweeduizend zeventien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS